

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agencia Națională de
Administrare Fiscală**

**Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași**

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax : +0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR. DGc 551/ 27.08.2012

privind soluționarea contestației formulate de

Persoana fizică autorizată X

înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr./19.07.2012

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul aceleiași instituții, cu adresa nr. AIF/..... din data de 31.07.2012, înregistrată la instituția noastră sub nr. din data de 31.07.2012, cu privire la contestația formulată de **Persoana fizică autorizată X**, cu sediul în Iași, b-dul nr. ..., bl., sc., et., ap., jud. Iași, având cod unic de înregistrare RO....., împotriva Deciziei de impunere nr. 12826 din data de 20.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 12825 din data de 20.06.2012.

Suma contestată este în valoare totală de **0 lei** și reprezintă:

- 0 lei - taxă pe valoarea adăugată;
- 0 lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către d-l Manole Claudiu Ștefan și poartă amprenta ștampilei **Persoanei fizice autorizate X** în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că actul administrativ fiscal contestat a fost comunicat petentei în data de **21.06.2012** cu adresa nr. din data de 20.06.2012, aflată în copie la dosarul cauzei, pe care reprezentantul acesteia a semnat de primire, iar contestația a fost depusă

În data de **19.07.2012** la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, unde a fost înregistrată sub nr.

Contestația este însoțită de Referatul nr./31.07.2012 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care se propune respingerea contestației formulate de către **Persoana fizică autorizată X**.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. Persoana fizică autorizată X, contestă Decizia de impunere nr. 12826 din data de 20.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. 12825 din data de 20.06.2012, pentru taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibil, pentru care nu s-a acordat dreptul de deducere, în sumă de 0 lei și accesoriile în sumă de 0 lei, motivând următoarele:

Prin Decizia nr. DGc 217 din data de 01.03.2012 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași a fost soluționată contestația formulată împotriva Deciziei de impunere nr. din data de 30.11.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., dispunând în conformitate cu prevederile Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să se procedeze la reverificarea **Persoanei fizice autorizată X** și să se reanalizeze obligațiile fiscale stabilite în sarcina acesteia în funcție de cele prezentate în decizie, de argumentele contestatorului și de prevederile legale în vigoare pe perioada verificată.

Față de cerințele și dispozițiile deciziei de soluționare, petenta menționează că din nou organul de control nu numai că nu a făcut verificarea fundamentată pe documente, acte și fapte concrete aflate în înscrisurile care au stat la baza înregistrărilor din contabilitate, dar au ignorat cu știință și rea credință determinarea de fapt a obligațiilor fiscale suplimentare, nerespectând totodată și dispozițiile Deciziei nr. DGc 217 din data de 01.03.2012.

Contestatoarea motivează faptul că organul de control trebuia să aibă în vedere faptul că **Persoana fizică autorizată X** este autorizată

să desfășoare activitatea cod CAEN 9511 "Repararea calculatoarelor și a echipamentelor periferice, activități care se desfășoară la beneficiari și/sau în afara sediilor proprii".

Prin adresa nr./27.04.2012, Registrul Auto Român a confirmat caracteristicile autovehiculului, fără însă a se pronunța dacă este utilizat ca activitate efectivă de transport persoane și față de concepția producătorului Nissan, utilizatorul poate să demonteze scaunele parțial sau integral, sau dacă pe banchete se pot depozita și transporta diverse bunuri, aparatură, echipamente, etc.

Petenta precizează că autoturismul și implicit combustibilul achiziționat au fost utilizate pentru activitatea care are legătură cu obiectul de activitate autorizat, astfel că aceste cheltuieli au fost efectuate în scopul realizării de venituri și consideră că adresa nr. emisă de Registrul Auto Român are doar un caracter pur informativ pentru organul de control și că informațiile din adresă se aflau și documentele autovehiculului (certificat de înmatriculare, cartea tehnică, talon, etc.).

Autoturismul din dotarea **Persoanei fizice autorizate X** a fost utilizat expres pentru activitatea de prestări servicii de **reparații** a calculatoarelor și a echipamentelor periferice la sediile beneficiarilor și astfel se încadrează la excepții. Aceștia au invocat art. 145¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, fără a ține cont de excepțiile acestui articol, respectiv "*vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații ...*", care potrivit normelor metodologice de aplicare a Codului fiscal sunt "*vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deserveșc personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;*"

Autoturismul din dotarea **Persoanei fizice autorizate X** a fost utilizat expres pentru activitatea de prestări servicii de reparare a calculatoarelor și a echipamentelor periferice la sediile beneficiarilor și astfel se încadrează la excepții.

Menționează că autovehiculul a contribuit în mod esențial la desfășurarea activității și la obținerea de venituri, iar pentru justificarea consumului de carburant a întocmit ordine de deplasare și foi de parcurs pentru toate deplasările, respectând Normativul privind consumul de carburanți și ulei pentru automobile aprobat prin Ordinul Ministerului Transporturilor și Telecomunicațiilor nr. 14/1982.

Consideră că organele de inspecție fiscală trebuiau să stabilească relevant starea de fapt a obligațiilor fiscale și să adopte soluția corectă admisă de lege, întemeiată pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare, respectiv pentru ce a fost necesară achiziționarea combustibilului și pentru ce s-a utilizat mijlocul de transport și să respecte prevederile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căroră: "*Interpretarea reglementărilor*

fiscale trebuie să respecte voința legiuitorului așa cum este exprimată în lege”.

Petenta sesizează și faptul că organele de inspecție fiscală nu au respectat prevederile art. 94 alin. (3) lit. g) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în sensul că trebuiau să facă verificarea locurilor unde se realizează activitatea generatoare de venituri.

Pentru aceste motive solicită admiterea contestației și desființarea în totalitate a actului administrativ fiscal atacat.

Anexează la contestație fotocopii după contracte, foi de parcurs, ordine de deplasare și facturile de venituri.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală - Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, au procedat la reverificarea Persoanei fizice autorizată X, reverificare dispusă prin Decizia nr. DGc a Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, urmarea desființării Deciziei de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr.

În urma reverificării au încheiat Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., în care, referitor la taxa pe valoarea adăugată au consemnat următoarele:

Perioada verificată: 01.01.2008 - 30.09.2011.

Contribuabilul este înregistrat ca plătitor de TVA prin opțiune de la data de 01.01.2007.

În perioada 01.05.2009 - 30.09.2011 petenta a înregistrat și a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de **0 lei** aferentă combustibililor achiziționați pentru vehicule rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, limitări speciale ale dreptului de deducere prevăzute la art. 145¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Organele de inspecție fiscală invocă adresa nr. 3510 din data de 27.04.2012 emisă de Registrul Auto Român, înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală Iași sub nr. AIF/9494/08.05.2012, adresă prin care nu se confirmă faptul că autovehiculul marca NISSAN cu numărul de identificare este destinat pentru intervenție, reparații, pază și

protecție, ci este „conceput și construit pentru transportul de pasageri și care are, în afara locului conducătorului, cel mult 8 locuri pe scaune”.

Simplul aspect că **Persoana fizică autorizată X**, este autorizată să desfășoare activitatea de "Repararea calculatoarelor și a echipamentelor periferice" - cod CAEN 9511, nu reprezintă un atu pentru a i se acorda dreptul de deductibilitate a consumului de carburanți pentru activitatea desfășurată, respectiv: „*Prestări servicii reîncărcare cartușe pentru imprimante cu jet de cerneală, laser și copiatoare, service și vânzare de consumabile aferente acestora de către Prestatorul de servicii la comanda fermă a Beneficiarului*” așa cum se precizează în cele 26 contracte de prestări de servicii.

Referitor la foile de parcurs, organele de inspecție fiscală invocă faptul că acestea sunt incomplete, diferă numărul de ștampile de numărul agenților economici la care s-a efectuat deplasarea, nu este completat kilometrajul de la care ar fi trebuit să fie plecat la intervenție, la reîntoarcerea de la intervenție, etc.

Ca urmare, în baza Raportului de inspecție fiscală nr.din data de 20.06.2012, au emis Decizia de impunere nr. din data de 20.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere prin care au stabilit în sarcina **Persoanei fizice autorizate X**, o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă totală de **0 lei**, precum și dobânzi de întârziere în sumă de **0 lei**, pentru perioada 25.10.2009 - 24.11.2009.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei și dobânzile de întârziere în sumă de 0 lei, cauza supusă soluționării este dacă Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, se poate pronunța asupra acestor obligații stabilite în sarcina Persoanei fizice autorizate X, în condițiile în care, la încheierea Deciziei de impunere nr. din data de 20.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. din data de 20.06.2012, organele de inspecție fiscală nu au respectat considerentele Deciziei nr. DGc 217 din data de 01.03.2012 prin care s-a desființat Decizia de impunere nr. și s-a dispus reanalizarea dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibil efectuate de petentă în perioada 01.05.2009 – 30.09.2011.

În fapt, Decizia de impunere nr. 12826 din data de 20.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere a fost emisă în baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. din data de 20.06.2012 urmarea desființării pronunțate de către Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Decizia nr. DGc 217 din data de 01.03.2012, pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de **0 lei** și accesoriile aferente în sumă de **0 lei**.

Urmarea reverificării efectuate, prin decizia de impunere contestată, au fost stabilite în sarcina **Persoanei fizice autorizate X**, aceeași diferență de taxă pe valoarea adăugată, respectiv **0 lei** și accesorii aferente în sumă de **0 lei**.

Prin contestația formulată, **Persoana fizică autorizată 0**, arată faptul că organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de considerentele Deciziei nr. DGc 217 din data de 01.03.2012.

În drept, art. 216 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prevede: **“Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”**.

Potrivit acestui text de lege, organele de inspecție fiscală sunt **obligate** să efectueze reverificarea având în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

Din analiza actelor aflate la dosarul cauzei se rețin următoarele:

Prin Decizia de impunere nr. privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au stabilit că suma de 0 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de carburanti este nedeductibilă, invocând în acest sens prevederile art. 145¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a emis Decizia nr. DGc 217 din data de 01.03.2011, prin care a desființat Decizia de impunere nr. din data de 30.11.2011 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de 0 lei și accesoriile aferente în sumă de 0 lei, întrucât organele de inspecție fiscală nu au procedat la examinarea stării de fapt

fiscale, nu au efectuat o analiză a activității contestatoarei și nu au avut în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar contabile și fiscale relevante pentru stabilirea obligațiilor fiscale, obligație prevăzută la punctul 102.1 din Hotărârea Guvernului nr.1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Prin Decizia de impunere nr. 12826 din data de 20.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., urmarea reverificării dispuse prin Decizia nr. DGc 217 din data de 01.03.2012, organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de considerentele deciziei de soluționare, prezentând aceleași constatări ca cele din actul administrativ fiscal desființat, stabilind că aceeași sumă de 0 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată aferentă cheltuielilor cu combustibilul este nedeductibilă, invocând în acest sens prevederile art. 145¹ din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatoarea consideră că deductibilitatea cheltuielilor cu combustibilul este justificată deoarece se încadrează la excepția prevăzută în Codul fiscal la art. 145¹ „*vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, [...]*”

În speță sunt incidente prevederile art. 145¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora :

“ Art. 145¹ Limitări speciale ale dreptului de deducere

(1) În cazul vehiculelor rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, nu se deduce taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor acestor vehicule și nici taxa aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele care au aceleași caracteristici, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, cu excepția vehiculelor care se înscriu în oricare dintre următoarele categorii :

a) vehiculele utilizate exclusiv pentru: intervenție, reparații, pază și protecție, curierat, transport de personal la și de la locul de desfășurare a activității, precum și vehiculele special adaptate pentru a fi utilizate drept care de reportaj, vehiculele utilizate de agenți de vânzări și de agenți de recrutare a forței de muncă; [...]”

Mai mult, punctul 45¹. din Normele metodologice date în aplicarea Codului fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevede următoarele:

“45¹. (1) În aplicarea art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *vehiculele utilizate exclusiv pentru reparații și/sau intervenție reprezintă vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice, ce deserveșc personalul specializat în vederea reparării bunurilor, precum și cele utilizate pentru deplasarea în acțiuni de intervenție;*

[...]

e) *vehiculele destinate exclusiv utilizării de agenți de vânzări reprezintă vehiculele utilizate în cadrul activității unei persoane impozabile de către angajații acesteia care se ocupă în principal cu prospectarea pieței, desfășurarea activității de merchandising, negocierea condițiilor de vânzare, derularea vânzării bunurilor, asigurarea de servicii postvânzare și monitorizarea clienților. Se limitează deductibilitatea taxei la cel mult un vehicul utilizat de fiecare agent de vânzări. [...]"*

Potrivit acestor prevederi legale, nu poate fi dedusă taxa pe valoarea adăugată aferentă achizițiilor de combustibil destinat utilizării pentru vehiculele rutiere motorizate care sunt destinate exclusiv pentru transportul rutier de persoane, cu o greutate maximă autorizată care să nu depășească 3.500 kg și care să nu aibă mai mult de 9 scaune de pasageri, incluzând și scaunul șoferului, aflate în proprietatea sau în folosința persoanei impozabile, **cu excepția unor categorii de vehicule, prevăzute expres la articolul de lege sus citat.**

Potrivit Certificatului de înregistrare seria B nr. 1511359 eliberat de Oficiul Registrului Comerțului de pe lângă Tribunalul Iași în data de 19.06.2008, **Persoana fizică autorizată X** este autorizată să desfășoare activitatea de "Repararea calculatoarelor și a echipamentelor periferice" - cod CAEN 9511.

Petenta a anexat la contestație un număr de 26 contracte care au ca obiect *"Prestări de servicii (reîncărcare de cartușe pentru imprimantele cu jet de cerneală, laser și copiatoare, service și vânzarea de consumabile aferente acestora) de către Prestatorul de servicii la comanda fermă a Beneficiarului."*, precum și 2 contracte de distribuție încheiate cu S.C. Y S.R.L. Iași și S.C. "Z" S.A. București

De asemenea, a anexat foile de parcurs zilnice întocmite pentru perioada 01.05.2009 - 30.09.2011, care poartă ștampila societăților la care petenta s-a deplasat și totalul kilometrilor efectuați.

Totodată a anexat la contestație și facturile de venituri întocmite pentru aceeași perioadă din care rezultă că pentru prestările de servicii și vânzările de diverse mărfuri este utilizat autoturismul cu numărul de înmatriculare IS – 22 – MMC, proprietatea **Persoanei fizice autorizată X.**

Organul de soluționare reține astfel că autoturismul deținut de petentă se încadrează la excepția prevăzută de art. 48 alin. (7) lit. I¹) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, respectiv *„vehiculele utilizate exclusiv pentru: **intervenție, reparații, [...]** vehiculele utilizate de agenți de vânzări [...]"*, cu condiția ca acesta să fi fost utilizat exclusiv pentru aceste activități.

Organele de inspecție fiscală, la limitarea dreptului de deducere a TVA aferentă consumului de carburanți, ar fi trebuit să aibă în vedere și circulara președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 341061 din data de 15.05.2009, înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. 41844 din data de 03.06.2009, aflată în copie la dosarul cauzei, dată în vederea aplicării unitare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34 din 11 aprilie 2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar- fiscale.

Pentru încadrarea vehiculelor în categoriile exceptate, prevăzute la art. 145¹ alin. (1) lit. a) din Codul fiscal, în circulara menționată se precizează că: *„nu se va analiza fiecare deplasare sau utilizare în parte, tocmai datorită faptului că legea stabilește că utilizarea trebuie să fie exclusivă pe destinațiile exceptate.....Utilizarea exclusivă a vehiculului pe activitățile exceptate de lege va rezulta din: obiectul de activitate al persoanei impozabile, dovada faptului că persoana impozabilă are personal angajat cu calificare în domeniile prevăzute de excepții, foile de parcurs din care să rezulte că numai personalul calificat în aceste scopuri utilizează vehiculele în cauză, precum și orice alte dovezi suplimentare care pot fi furnizate”.*

Deși contestatoarea a anexat la contestația formulată, dovada obiectului de activitate, contractele de prestări de servicii și achiziții, facturile de venituri și foile de parcurs, organele de inspecție fiscală nu au analizat documentele și susținerile contestatorului în raport de motivele de fapt și de drept incidente în speță, limitându-se la a motiva, în Referatul nr. privind propunerea de soluționare a contestației, că *”ținând cont de faptul că legea este aceeași pentru toți, iar spiritul legii este instituirea unor măsuri care constituie situații de urgențe și extraordinare, Persoanei Fizice Autorizate X i s-a aplicat același tratament fiscal ca și altor categorii de contribuabili (cabinete medicale individuale, diriginți de șantier, proiectanți, topografi, cabinete de avocat, birouri notariale, comercianți) care au în proprietate sau folosință autoturisme. Deoarece la contestație sunt anexate, în copie facturi și Jurnale de cumpărări, facem mențiunea că echipa de control fiscal nu a pus la îndoială legalitatea operațiunilor economice efectuate de contribuabil privind achiziția de carburant sau înregistrarea veniturilor ci doar a aplicat prevederile unui act normativ care crează restricții pentru toată lumea”.*

Organul de soluționare competent reține faptul că legea nu prevede că vehiculele utilizate pentru reparații și/sau intervenție trebuie să fie obligatoriu dotate cu utilaje sau instalații specifice așa cum susțin organele de inspecție fiscală, expresia exactă fiind: *”vehiculele care pot fi înzestrate sau nu cu echipamente tehnice specifice”*, astfel că nu poate reține acest argument al organului de control.

De asemenea, nici din Raportul de inspecție fiscală nr.....din 20.06.2012 și nici din Decizia de impunere nr..... privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual

și/sau într-o formă de asociere, nu rezultă că la examinarea stării de fapt fiscale organele de inspecție fiscală au efectuat o analiză a activității contestatoarei și au avut în vedere toate documentele justificative și evidențele financiar-contabile și fiscale relevante pentru stabilirea obligațiilor fiscale, obligație prevăzută la punctul 102.1 din Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

Motivul invocat de organele de inspecție fiscală pentru a-și justifica constatările sale, precum că prin adresa nr., Registrul Auto Român, nu confirmă faptul că autovehiculul marca NISSAN cu numărul de identificare SJNAAJ10U1318545, nu este destinat pentru intervenție, reparații, pază și protecție ci este *“conceput și construit pentru transportul de pasageri și care are, în afara locului conducătorului, cel mult 8 locuri pe scaune”*, nu are relevanță, deoarece Registrul Auto Român prezintă informații de natură tehnică care nu au nici o legătură cu stabilirea obligațiilor fiscale.

Se mai constată faptul că decizia contestată nu cuprinde denumirea creanței fiscale stabilită iar la perioada pentru care s-au calculat obligațiile de plată accesorii este înscrisă eronat perioada 25.10.2009 – 24.11.2009, perioada corectă de calcul a accesoriilor aferente taxei pe valoarea adăugată fiind 25.10.2009 – 24.11.2011.

Mai mult, prin actele administrative fiscale încheiate urmare reverificării dispuse prin Decizia nr. DGc 217/01.03.2012, organele de inspecție fiscală nu au ținut cont de considerentele respectivei decizii de soluționare, prezentând aceleași constatări ca în actele administrative fiscale desființate.

Pe cale de consecință, se fac aplicabile prevederile art. 216 alin. (3) și alin. (3¹) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare.

(3¹) Soluția de desființare este pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării deciziei, iar noul act administrativ fiscal emis vizează strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a pronunțat soluția de desființare”,

Aceste prevederi legale vor fi coroborate cu prevederile punctului 11.6. din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2.137/2011, care prevede că:

“Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente”, precum și cu prevederile

punctului 102.5. din Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.050/2004, care reglementează:

“În cazul în care, ca urmare a desființării actului administrativ conform art. 185 alin. (3) din Codul de procedură fiscală, este necesară reverificarea unei perioade impozabile, aceasta se va efectua de către o altă echipă de inspecție fiscală decât cea care a încheiat actul contestat.”, cu mențiunea că art. 185 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a devenit, prin republicare, art. 216.

Organele de inspecție fiscală vor avea în vedere și prevederile art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care precizează că:

“În situația atacării la instanța judecătorească de contencios administrativ competentă potrivit alin. (2) a deciziei prin care s-a dispus desființarea, încheierea noului act administrativ fiscal ca urmare a soluției de desființare emise în procedura de soluționare a contestației se face după ce hotărârea judecătorească a rămas definitivă și irevocabilă”.

De asemenea, vor ține cont și de prevederile art. 47 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

“Anularea ori desființarea totală sau parțială, cu titlu irevocabil, potrivit legii, a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale principale atrage anularea, desființarea ori modificarea atât a actelor administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii aferente creanțelor fiscale principale individualizate în actele administrative fiscale anulate ori desființate, cât și a actelor administrative fiscale subsecvente emise în baza actelor administrative fiscale anulate sau desființate, chiar dacă actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente au rămas definitive în sistemul căilor administrative de atac sau judiciare. În acest caz, organul fiscal emitent, din oficiu sau la cererea contribuabilului, va emite un nou act administrativ fiscal, prin care va desființa sau modifica în mod corespunzător actele administrative fiscale prin care s-au stabilit creanțe fiscale accesorii sau actele administrative fiscale subsecvente”.

Ca urmare, se va desființa Decizia de impunere nr.din 20.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă totală de 0 lei și accesoriile aferente în sumă totală de 0 lei, **urmând ca organele de inspecție fiscală prin alte persoane decât cele care au încheiat decizia de impunere contestată, în termen de 30 de zile de la data comunicării, cu excepția prevăzută de art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și**

completările ulterioare, să procedeze la reverificarea **Persoanei fizice autorizate X** și să reanalizeze obligațiile fiscale stabilite în sarcina acesteia în funcție de cele prezentate în decizie, de argumentele contestatoarei și având în vedere prevederile legale în vigoare pe perioada verificată.

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 210 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Desființarea Deciziei de impunere nr. din data de 20.06.2012 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr., pentru suma totală de **0 lei** reprezentând:

- 0 lei - taxă pe valoarea adăugată;

- 0 lei - dobânzi aferente taxei pe valoarea adăugată, urmând ca organele de inspecție fiscală, prin alte persoane decât cele care au încheiat decizia de impunere contestată, în termen de 30 de zile de la data comunicării, cu excepția prevăzută de art. 218 alin. (3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, să procedeze la reverificarea **Persoanei fizice autorizate X** și să reanalizeze aceste obligații fiscale în funcție de cele prezentate în decizie, de argumentele contestatoarei și având în vedere prevederile legale în vigoare pe perioada verificată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art. 210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul căilor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii se poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.

DIRECTOR EXECUTIV,

**ŞEF SERVICIU SOLUŢIONARE
CONTESTAŢII,**

Întocmit,
consilier superior

4ex./23.08.2012